

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6528/2560

พนักงานอัยการจังหวัดพัทลุง โจทก์ นายวิเชียรหรือเชียร คงเพชร กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 76, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 26, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 92, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 58, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 93, ป.อ. มาตรา 92, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.อ. มาตรา 90

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความผิดฐานมีกัญชาไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตต้องระวางโทษตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 76 วรรคหนึ่ง ส่วนความผิดฐานมีพืชกระท่อมไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตต้องระวางโทษตามมาตรา 76 วรรคสอง และยาเสพติดทั้งสองชนิดซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดดังกล่าว กฎหมายถือว่าเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท 5 เช่นเดียวกัน โดยบัญญัติบทความผิดกับบทลงโทษในบทมาตราเดียวกัน เมื่อจำเลยที่ 4 มีไว้ในครอบครองในขณะเดียวกัน การกระทำของจำเลยที่ 4 จึงเป็นการกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบท แม้โจทก์บรรยายฟ้องแยกเป็นความผิดแต่ละกรรมโดยชัดแจ้ง และขอให้ลงโทษทุกกรรม ก็ไม่ทำให้การกระทำความผิดของจำเลยที่ 4 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสี่ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 26, 57, 66, 76, 91, 92, 100/1, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 58, 83, 91, 93 (ที่ถูกคือ มาตรา 92) เพิ่มโทษจำเลยที่ 1 ตามกฎหมายและบทโทษจำคุกของจำเลยที่ 4 ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2534/2556 ของศาลชั้นต้น เข้ากับโทษจำคุกของจำเลยที่ 4 ในคดีนี้ จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพข้อหาเสพเมทแอมเฟตามีนและข้อหาเสพกัญชา ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์อ้างเป็นเหตุขอให้เพิ่มโทษ จำเลยที่ 2 และที่ 3 ให้การรับสารภาพข้อหาเสพเมทแอมเฟตามีน ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ จำเลยที่ 4 ให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์อ้างเป็นเหตุขอให้บทโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 57, 91, 92 วรรคหนึ่ง การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรม เป็นกระหนาบความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 6 เดือน และฐานเสพกัญชา จำคุก 1 เดือน รวมจำคุก 7 เดือน เพิ่มโทษจำเลยที่ 1 หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุก 9 เดือน 10 วัน จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 4 เดือน 20 วัน จำเลยที่ 2 และที่ 3 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 57, 91 ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุกคนละ

6 เดือน และปรับคนละ 10,000 บาท จำเลยที่ 2 และที่ 3 ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่ การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 จำคุก จำเลยที่ 2 และที่ 3 คนละ 3 เดือน และปรับคนละ 5,000 บาท ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ 2 และที่ 3 เคย ต้องโทษจำคุกมาก่อน ให้โอกาสจำเลยที่ 2 และที่ 3 ได้ปรับปรุงตนเป็นพลเมืองดีต่อไป จึงให้การ ลงโทษจำคุกไว้คนละ 2 ปี คุมความประพฤติของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ไว้คนละ 1 ปี โดยให้จำเลยที่ 2 และที่ 3 ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติคนละ 4 ครั้ง และให้กระทำกิจกรรมบริการสังคม หรือสาธารณประโยชน์ตามที่จำเลยที่ 2 และที่ 3 และพนักงานคุมประพฤติเห็นสมควร มีกำหนดคนละ 20 ชั่วโมง กับห้ามจำเลยที่ 2 และที่ 3 เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษทุกชนิด ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 (ที่ถูก มาตรา 56) หากจำเลยที่ 2 และที่ 3 ไม่ชำระค่าปรับ ให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 จำเลยที่ 4 มีความผิดตามพระราชบัญญัติ ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง วรรคสาม (2), 26 วรรคหนึ่ง, 66 วรรคสอง, 76 วรรคหนึ่ง วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยที่ 4 เป็น ความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 (ที่ถูก มาตรา 91) ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และฐาน ร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน เมทแอมเฟตามีนที่จำเลยที่ 4 และนายบุญชิตร่วมกัน มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและที่ได้จำหน่ายไปดังกล่าวเป็นจำนวนเดียวกัน การกระทำของ จำเลยที่ 4 จึงเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียว เป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท แต่ละบทมีอัตรา โทษเท่ากัน ให้ลงโทษฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนเพียงบทเดียว ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 8 ปี และปรับ 400,000 บาท ฐานมีกัญชาไว้ใน ครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 2 เดือน และฐานมีพืชกระท่อมไว้ในครอบครองโดยไม่ ได้รับอนุญาต จำคุก 6 เดือน รวมจำคุก 8 ปี 8 เดือน และปรับ 400,000 บาท บวกโทษจำคุก 10 เดือน ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2534/2556 ของศาลชั้นต้น เข้ากับโทษของจำเลยที่ 4 ในคดีนี้ เป็นจำคุกจำเลยที่ 4 มีกำหนด 8 ปี 18 เดือน และปรับ 400,000 บาท หากจำเลยที่ 4 ไม่ชำระ ค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 กรณีต้องกักขังจำเลยที่ 4 แทนค่าปรับ ให้กักขังได้ไม่เกิน 2 ปี ฟ้องโจทก์ สำหรับจำเลยทั้งสี่ในข้อหาอื่นให้ยก (ที่ถูก ฟ้องโจทก์ สำหรับจำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 ในข้อหาอื่นให้ยก) จำเลยที่ 4 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติด พิพากษาแก้เป็นว่า สำหรับจำเลยที่ 4 ฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำคุก 6 ปี และปรับ 400,000 บาท ฐานมีกัญชาไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 2 เดือน เป็นจำคุก 6 ปี 2 เดือน บวกโทษจำคุกอีก 10 เดือนแล้ว คงจำคุกจำเลยที่ 4 มีกำหนด 6 ปี 12 เดือน และปรับ 400,000 บาท นอกจากนี้ก็แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษา ศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตาม ฎีกาของโจทก์ว่า การกระทำของจำเลยที่ 4 ในความผิดฐานมีกัญชาไว้ในครอบครองโดยไม่ ได้รับอนุญาตและฐานมีพืชกระท่อมไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นความผิดหลายกรรม ต่างกันหรือไม่ เห็นว่า ความผิดฐานมีกัญชาไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตต้องระวางโทษ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 76 วรรคหนึ่ง ส่วนความผิดฐานมีพืช กระท่อมไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตต้องระวางโทษตามมาตรา 76 วรรคสอง และ ยาเสพติดให้โทษทั้งสองชนิดซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดดังกล่าว กฎหมายถือว่าเป็น ยาเสพติดให้โทษในประเภท 5 เช่นเดียวกัน โดยบัญญัติบทความผิดกับบทลงโทษในบทมาตรา

เดียวกัน เมื่อจำเลยที่ 4 มีไว้ในครอบครองในขณะเดียวกัน การกระทำของจำเลยที่ 4 จึงเป็น การกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบท แม้โจทก์บรรยายฟ้องแยกเป็นความผิดแต่ละกรรม โดยชัดแจ้ง และขอให้ลงโทษทุกกรรม ก็ไม่ทำให้การกระทำความผิดของจำเลยที่ 4 เป็นความผิด หลายกรรมต่างกันดังที่โจทก์ฎีกาได้ ที่ศาลอุทธรณ์ลงโทษจำเลยในความผิดฐานดังกล่าวเป็นกรรม เดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทชอบแล้ว ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

ปกรณ์ วงศาโรจน์ · นพพร โพธิ์รังสียากร · ปกรณ์ สุวรรณพรหมา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6528/2560>